

بررسی موانع برقراری ارتباط موثر بین
دانشجویان پرستاری و بیماران از دیدگاه
دانشجویان پرستاری دانشگاه‌های علوم پزشکی
یزد

تهیه کننده: ریحانه دهقان دهنوی

گروه هدف: سیاستگذاران پژوهشی و درمانی

کد طرح: ۱۱۹۸۱

بهار ۱۴۰۴

ارتباط در حوزه درمان

ارتباط به عنوان ابزاری بنیادین برای درک دنیای اطراف، در حوزه علوم پزشکی نقشی حیاتی ایفا می‌کند. این تعامل دوسویه، که می‌تواند به روش‌های مختلف کلامی و غیرکلامی صورت پذیرد، در رشته‌های پزشکی به خصوص پرستاری، بستری برای جمع‌آوری اطلاعات بیمار، ارائه آموزش و حمایت، و در نهایت بهبود وضعیت او فراهم می‌آورد.

فواید ارتباط بین کادر درمان و بیمار

ارتباط موثر میان پرستار و بیمار، نه تنها ضامن موفقیت در مراقبت‌های بیمارستانی است، بلکه از افزایش مدت زمان بستری و نارضایتی بیماران جلوگیری کرده و به استفاده بهینه از منابع کمک می‌کند. مطالعات متعدد نشان می‌دهند که ارتقاء مهارت‌های ارتباطی در میان کارکنان حوزه سلامت، نتایج مثبت فراوانی به همراه دارد. این مهارت‌ها منجر به افزایش رضایت خاطر بیماران، بهبود تاثیر آموزش‌های ارائه شده، درک عمیق‌تر از مسائل و مشکلات بیماران، و تقویت حس مشارکت و همکاری در تیم درمانی می‌شوند.

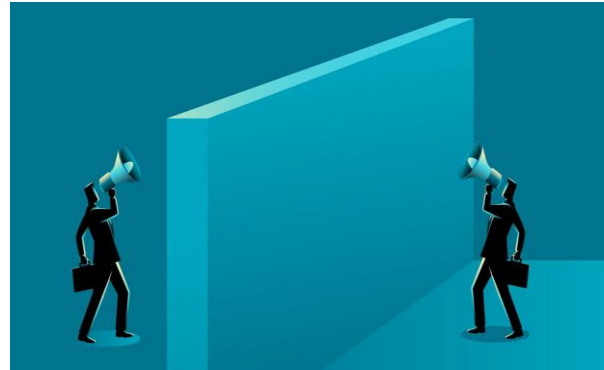
اهمیت ارتباط دانشجویان پرستاری و بیمار

برای دانشجویان پرستاری که در خط مقدم مراقبت و در ارتباط مستقیم با بیماران قرار دارند، مهارت‌های ارتباطی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. این ارتباط نه تنها به آن‌ها در کسب مهارت‌های تخصصی پرستاری و آمادگی برای ایفای نقش حرفه‌ای کمک می‌کند، بلکه باعث رشد فردی، افزایش اعتماد به نفس و انگیزه شغلی آن‌ها می‌شود. با وجود اهمیت این موضوع، بسیاری از دانشجویان پرستاری در برقراری ارتباط موثر با بیماران با اضطراب یا عدم اعتماد به نفس روبرو بوده و تحقیقات نشان از ضعف مهارت‌های ارتباطی در بسیاری از آن‌ها دارد. این چالش، به خصوص در بدو ورود دانشجویان به محیط بالینی، نیازمند توجه و مطالعه بیشتر جهت ارتقاء کیفیت مراقبت و رضایت دانشجویان از عملکرد خود است. موانع مختلفی نیز می‌توانند بر این فرآیند ارتباطی تاثیر بگذارند که نادیده گرفتن آن‌ها می‌تواند مشکل‌ساز باشد.

این پژوهش یک مطالعه توصیفی-مقطعی است که در آن به روش سرشماری، کلیه دانشجویان (۱۶۵ نفر) ترم ۷ و ۸ مقطع کارشناسی پرستاری دانشگاه‌های علوم پزشکی یزد (سراسری، آزاد و بین الملل) وارد مطالعه شدند.

دانشجویان، حیطه عوامل برقراری ارتباط مربوط به بیماران را با میانگین $(2/69 \pm 0/63)$ به عنوان بیشترین و عوامل برقراری ارتباط مشترک بین دانشجو و بیمار را با میانگین $(2/16 \pm 0/64)$ به عنوان کمترین عامل موثر بر ارتباط خود با بیمار شناسایی کردند.

نتایج مطالعه حاضر نشان داد:

عوامل فردی (جنسیت، وضعیت تأهل، مهارت‌های ارتباطی) و عوامل مربوط به بیمار (به ویژه دخالت همراهان) موانع اصلی ارتباط دانشجو پرستاری-بیمار را تشکیل می‌دهند. این پژوهش راه را برای طراحی مداخلات موثرتر در جهت بهبود ارتباطات دانشجو-بیمار همچون برگزاری کارگاه‌های آموزشی تخصصی و ایجاد فضاهای خصوصی برای گفتگو با بیمار هموار می‌کند.

این متن برگرفته از طرح تحقیقاتی ثبت شده با کد ۱۱۹۸۱ در دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد می‌باشد.

منبع

Haghighi S, Rooeintan M. Effective Communication Barriers between Nursing Students and Patients from Nursing students' Point of View in Ahvaz in 2013-14 Educational Development of Judishapur. 2018;9(3):148-57.